

laget paa Frederiks Kirkeplads og nogle Kirkeværgeregnsskaber. De første slutte sig til Kalenderaaaret, og de andre følge en temmelig afvigende Regel, idet nogle slutte sig til Kalenderaaaret, andre til en anden Tid, og vi have derfor gjort den almindelige Indstilling til Nr. 3, at Specialregnskabet ligesom Finantsregnskabet bør slutte sig til og omfatte Finantsaaaret. Ved Posten Nr. 10 er der af Statsrevisionen gjort adskillige Indstillinger, som Udvalget mener skulle bibeholdes. De begrundes deels deri, at Udgiftsbeløbet 455 Rd 23 $\frac{1}{2}$  p er fra et tidligere Aar, deels deri, at nogle mindre Beløb ikke vare bevilgede ved Finantsloven. Naar man tager Begyndelsen af Post 10, saa vil man finde, at der er opført tre forskellige Conti under Landvæsenet, nemlig 1) Godtgjærelse og Refusioner, 2) Skatter og Afgifter, 3) forskellige andre. Vi have efter hvad der er opstillet i Betænkningen troet det nødvendigt at tage samtlige disse med. Det er den Anskuelse, der ligger til Grund for den Indstilling, vi have gjort ved 10 a. Ved Indstillingen 10 b Skatter og Afgifter, og ved Indstillingen 14 troer jeg ikke, at det er nødvendigt, at vi opholde os. Hvad angaaer Indstillingen Nr. 19, da følger det ganske naturligt deraf, at her er Tale om nogle Bøndergaard, som tidligere ere folgte af Regjeringen og folgte saaledes, at baade det, de aarligt komme til at svare i Landgilde eller Arveskifteafgifter og deres Skatter, saavel den egentlige Landkat som Skatten efter Forordningen af 1ste October 1802, ere slaaede sammen. Vi mene, at det er en Uregelmæssighed, at saadanne Skatter og Afgifter blandes sammen, og som Følge deraf foreslaaes det, at Skatterne skulde optages under de directe Skatter og Afgifterne under deres Conto.

**A. Sage:** Det maatte jo være særdeles mærkværdige Poster, naar vi skulle søge at gaae en anden Vej end den, der er foreslaaet af Udvalget. Den første Post minder just meget stærkt om de vanskelige for os saa ubehagelige Tider. Paa hvilken Maade man nu vil lade dette Beløb passere, er mig temmelig ligegyldigt, naar det skal passere. Men det

fortjener dog at bemærkes, at de  $\frac{3}{5}$  af disse 217,000 Rd. ere udgivne, som det hedder sig, bag Rigsdagens Ryg. De vare udbetalte af vor Kasse under en Mandts Ansvar, mod hvem vi nu ikke ville gjøre dette Ansvar gjældende. At dette Ansvar skulde være faldet bort ved Loven af 30te Mai 1856, er urigtigt; det er ikke en Lov, der er givet gennem Rigsdagen, det er en Rigsraadslov. Da imidlertid Udvalget har fundet, at der ikke er Noget ved Sagen at gjøre, saa faae vi vel ogsaa lade det passere.

**Indenrigsministeren:** For at min Tausshed med Hensyn til forskellige Punkter under denne Sag og de Forhandlinger, som de maaskee kunde give Anledning til, ikke skal fremkalde nogen Misbydning, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at jeg er ude af Stand til at deeltage i Forhandlingerne om Spørgsmaal, som ikke vedkomme hverken mig eller nogen af de andre særlige kongerigste Ministre.

**Fischer:** Ja, saa vil jeg foreslaae, at vi ende Forhandlingen over alle de Spørgsmaal, der ikke vedkomme Kongeriget, saa hurtigt som muligt.

Da Ingen yderligere begjærede Didet, gif man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegninger, vedkommende Domainerne:

1) (Antegningsvoft 1.)

Paa Grund af Lov af 30te Mai 1856 gjøres Ansvar ikke gjældende med Hensyn til Udgiften  $\frac{3}{5}$  af 217,024 Rd. 15 St. foruden  $\frac{2}{5}$  af den de Vedkommende indrømmede Remission i Canon eller Forpagtningssafgift af de kongelige Lyangsmøller. Vedtoges eenstemmig med 53 Stemmer.

Derved bortfaldt saavel Statsrevisionens Majoritets som dens Minoritets Indstilling til Beretningen til denne Antegningsvoft.